

Story

Država: Slovenija

Doseg: 49.000

Stran: 20

Površina: 1.473 cm²

25.02.2016

Četrtek

1 / 3

Iva Krajnc je tista svetlolaska, ki na gledaliških deskah vedno požanje velik aplavz. Je tudi tista svetlolaska, katere iskrivi nasmeh je že pred leti osvojil srce Prekmurca Aljoše Bagola, ter ne nazadnje tista, ki je vse od avgusta 2013 mamica male Sofie.

“Smo zelo aktivna družina”

Tokrat smo z Ivo poklepetali o njenem najnovejšem gledališkem delu, o njuni visoko opevani zaroki ter o tem, kako s Sofio radi preživljajo to obdobje med snegom in prvimi cvetovi ...

Story: Iva, zdaj vas lahko gledamo v novi predstavi Kos plastike - v koga se boste živeli tokrat?

Res je, nova predstava z naslovom Kos plastike je ravnokar doživela uspešno premiero. V predstavi igram Ulrike, neuspešno umetnico, ki je raje postala asistentka ekscentričnega umetnika Sergeja Haulupe, ki ga igra Gašper Tič. Z možem Mihaelom, zdravnikom, ki ga igra Gregor Gruden, sva par srednjih let, ki ne najde časa za sina (Rok Prašnikar) in vsakodnevna opravila. Zato v upanju, da nama bo v pomoč, najameva hišno pomočnico, ki jo igra Tina Potočnik. Tako se začnejo duhoviti zapleti, ki vodijo v nepričakovan konec.

Story: Kako pa se ujameta z Gašperjem? Zdaj kar nekaj časa nista sodelovala, kajne?

Res je, z Gašperjem po dolgem času spet sodelujeva. Že od nekdaj se odlično razumeva in prav vesela sem, da sva se spet srečala v tem projektu. Na splošno lahko rečem, da smo se vsi razumeli super in nam je bilo delo v veselje. Režiser Primož Ekart nas je odlično usmerjal in držal v potrebni osredotočenosti na detajle. Tekst je namreč zelo gostobeseden, zato smo morali hitro poprijeti za delo in časa za dodatno druženje ni bilo ravno veliko. (smeh)

Story: Sicer smo vas v igralski karieri lahko spremljali tako na odru kot v filmu, predvsem pa v številnih različnih vlogah. Bi lahko določili, v čigavi koži se najbolje počutite?

Teater je moj kruh, film pa nekakšna tortica. (smeh) Če predolgo delam samo na enem področju, drugo vedno začnem pogrešati. Zdaj, priznam, nekoliko pogrešam film. Upam, da se bo to kmalu obrnilo. (smeh).

Story: Pa je vaš najljubši del tega poklica prav ta, da si lahko toliko različnih 'likov' v enem? Ta raznovrstnost interpretacije?

Najljubši del poklica je zagotovo raziskovanje in iskanje novega. Vsaka oseba, lik, karakter nosi svoje zakonitosti in spravljanje le-teh v življenje je najslajše. Ta odkrivanja so moja strast. Njihova interpretacija je prepuščena moji domišljiji in je lahko podobna drogi. (smeh). Zato imam svoj poklic neizmerno rada, nikoli

mi ni dolgčas in za to sem neizmerno hvaležna.

Story: Pa opazite, da vam v različnih obdobjih bolj ustrezajo različne vloge? Recimo po porodu se morda vidite v bolj 'močnih' vlogah, ker starševstvo seveda na ženski pusti svoj pečat?

O tem še nisem posebej razmišljala. Pri igri ti lastno polno življenje ponuja največji vir izkušenj, ki jih potem lahko preoblikuješ v nekaj drugega, v tisto, kar vloga zahteva. Večji 'kufer' vlačiš za sabo, več inspiracije imaš. Seveda, postati mama mi je pomagalo razširiti življenjsko izkušnjo, kar sem pred kratkim lahko uporabila v vlogah Aase in Solveig v Ibsnovem Peeru Gyntu. Kot seveda tudi zdaj pri Ulrike.

Story: Ste kot deklica morda razmišljali drugače? Ste se morda videli v kakšni drugi vlogi, v kakšnem drugem poklicu?

Ko sem bila mlajša, sem takoj rekla, da bom pevka in igralka. (smeh) Mama pravi, da je to bilo že v prvem razredu. Nekoliko pozneje sem hotela postati zdravnica, zanimala me je predvsem psihiatrija, a sem se nazadnje kljub vsemu odločila za sprejemne izpite na igralski akademiji. Ko sem jih uspešno opravila, sem vedela, da sem se pravilno odločila. Igralski poklic je pa v končni fazi tudi precej psihiatrični. (smeh)

Story: Vedno obstaja neki začetek - neki 'trenutek navdiha', ki te presune in navdahne za neko pot. Se spomnite morda tistega, v katerem je vas igra popolnoma prevzela?

Kot deklica sem hodila k izraznemu plesu; ritmika smo mu rekli. To je bil moj prvi stik z odrskimi deskami. Nastopati mi je bilo fajn, zato sem se pozneje pridružila skupini Teater 3 na Ptuj, ki ga je vodila Branka Bezeljak Glazer. Veliko mojih starejših igralskih kolegov je začelo prav pri njej.

Uprižarjali smo otroške predstave in imeli različne gledališke delavnice. To me je popolnoma prevzelo in na odru sem se vedno dobro počutila. Pa vendar nekako nisem razmišljala, da bi igranje lahko postalo moj poklic. No, ravno to se je zgodilo. (smeh)

Story: Vsi si predstavljamo, da je življenje igralcev zelo hektično, ko pa pogledamo vas in vašo družinico, je videti

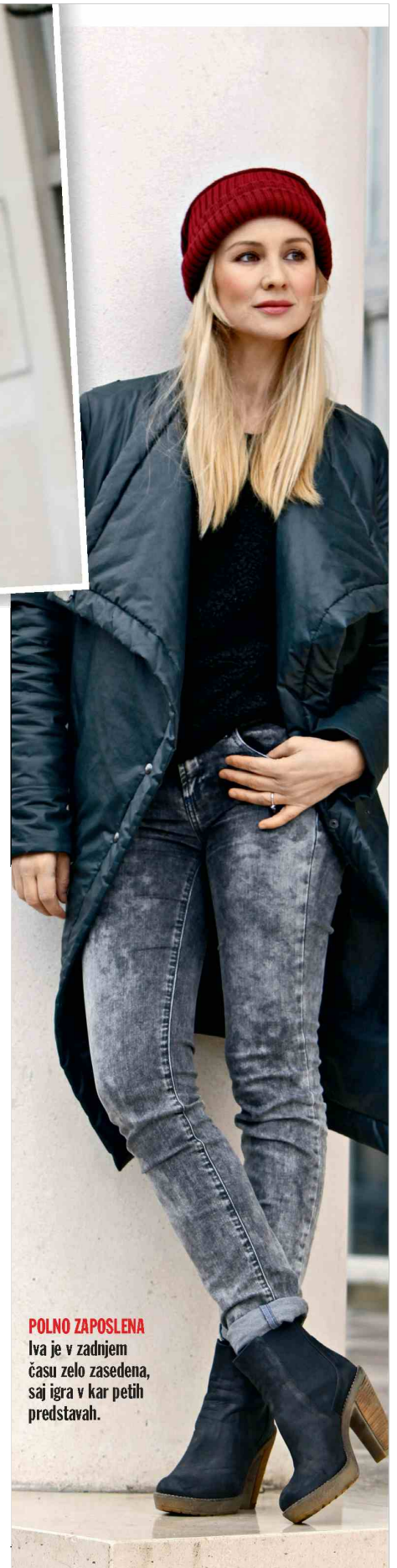
vse na svojem mestu. Kako težko je usklajevati ta svobodnjaški način življenja z rutinami, ki jih zahteva družinsko življenje?

Oh, kje pa, to je res samo videti. (smeh) Pri nas je prisoten neki urejen kaos. (smeh) Red in ljubezen morata biti zaradi Sofie nenehno prisotna zaradi njenega občutka stabilnosti in s tem posledično njenega miru. To nama je najpomembnejše. Sicer smo pa zelo aktivna družina. Jaz sem dvakrat na dan v gledališču - od desetih do dveh imam vaje, zvečer od približno pol sedmih do enajstih pa predstave. Aljoša je v bolj klasičnem urniku od devetih do petih, in to je postal naš red, v katerem se dobro znajdemo. Sofio okoli tretje ure pobrem v vrtcu, da se še lepo podruživa, preden grem na predstave. Pridejo obdobja, ko sem zelo zaposlena, kot zdaj, ko igram v petih predstavah, a tudi obdobja, ko nimam predstav vsak večer, in takrat je to čas za nas. Aljoša sicer pravi, da ne ve več, kaj je to nočno življenje, (smeh) a pri takih poklicih pač ne gre drugače. Poleg tega pa s Sofio popolnoma uživata. (smeh)

Story: Pa hčerkico kdaj vzamete tudi s seboj na vaje? Ali se izogibate temu?

Enkrat sem jo vzela na predstavo, ker ni šlo drugače, in bilo je grozno. Ves čas sem mislila samo nanjo, na oder sem slišala, kako me kliče iz garderobe, kjer so jo pazile moje sodelavke. Poleg vsega je ravno takrat zbolela za trebušno virozo,

“Najljubši del poklica je zagotovo raziskovanje in iskanje novega. Vsaka oseba, lik, karakter nosi svoje zakonitosti in spravljanje le-teh v življenje je najslajše.”

POLNO ZAPOSLENA
Iva je v zadnjem času zelo zasedena, saj igra v kar petih predstavah.

česar nisem vedela, in ob koncu predstave sem se res grozno počutila. Takrat sem rekla, da nikdar več. Pač, z Aljošo nimava staršev v bližini, tako da je včasih treba izvesti takšne manevre. A Aljoša je sin gostincev in pravi, da so s sestro Urško in bratom Dominikom velikokrat spali na stoli, zloženih skupaj dokler starša nista končala, moj brat Ciril pa ima duševno motnjo, tako da sem tudi sama bila velikokrat podvržena drugačnim izkušnjam. Mislim da se včasih niso tako 'sekirali' pa je bilo vse v redu. (smeh)

Story: Pa si kdaj omislite tudi kakšno pomoč? Morda kakšno varuško za kakšen večer v dvoje?

Seveda. Enkrat na mesec ali na dva meseca greva na kakšno večerjo, Sofia se pa po začetnem protestu nato zelo zabava z varuško. (smeh)

Story: Sicer pa je tudi delo vašega zaročenca zelo kreativno. Sta morda kdaj razmišljala, da bi skupaj naredila kakšen projekt?

Mislim, da je Aljoša bolj kreativen kot jaz. Kakšno količino projektov mora on izpeljati v kratkem času; ne vem, ali bi to zmogla. Potem ga pa še jaz kaj 'zagnjavim', recimo za plakate za predstavo Sladoleđ. (smeh) Da bi pa zasnovala kakšen večji projekt, seveda ni izključeno. Nekaj idej o super nadaljevankah sva že prekramljala, ampak sva za zdaj preveč zaposlena. Zagotovo pa enkrat!

Story: Lepo je videti, kako se s partnerjem vedno podpirata - tako na premierah kot tudi s sporočili na

družabnih omrežjih. Kako pa si najraje vzameta čas zase?

V bistvu je tako, da se imamo skupaj res čudovito, zato kakšnega pretiranega pogrešanja ne čutiva in znava to urediti s kakšno večerjo, ali pa se doma skupaj zlekneva in pogledava kakšen dober film, vmes pa greva pogledat, kako sladko Sofia spi. Ni lepšega.

Story: Po zaroki si je javnost postavila številna vprašanja - smemo vprašati, kako napredujejo priprave na veliko poroko?

Oh joj, slabo! Toliko dela se nama je letos nabralo, da priznam, da zanemarjava priprave. Oziroma vsaj pričakovane priprave glede na to veliko oznanjenje. (smeh). Odločila sva se za manjšo poroko, za naju in najbližjo

družino, zato mislim, da ne bo prenaporno. (smeh)

Story: Zdaj je za malo Sofio brez dvoma zanimivo obdobje. Kaj vas je v zadnjem času najbolj presunilo?

Sofia neverjetno hitro raste in odrašča. Zato se trudim čim bolj kakovostno preživeti čas z njo. Vsakodnevno me preseneča. S svojimi domislicami, svojo domišljijo. Neverjetno rada pleše, zato hodi na plesni tečaj, ki ga obožuje. Nikoli ne bom pozabila sreče na njenem obrazu, ko je dobila svojo plesno 'blekico', kot ji ona pravi, in je šla na plesni tečaj. Vsak dan sem navdihnjena z njeno ljubeznijo.

“Ko sem bila mlajša, sem takoj rekla, da bom pevka in igralka. (smeh)”

Napisala Kaja Milanič
Fotografije Helena Kermelj